

PRIMELE REZULTATE DIN SĂPĂTURILE ARHEOLOGICE DE LA ROȘIORI-DULCEȘTI (2004)

DE

GEORGE DAN HÂNCEANU

Șantierul arheologic, deschis în toamna anului 2004 la Roșiori (com. Dulcești, jud. Neamț), este urmarea colaborării cu dr. Vasile Ursachi, care a contribuit la inițierea cercetării zonei amintite¹. Primele semne arheologice ne-au fost furnizate de periegeza din vara anului 2003, motiv pentru care am considerat necesară desfășurarea unei campanii de săpături, care ne-a confirmat existența unor complexe de locuire închise, din perioada secolelor II–III și VI–VII.

Regiunea cercetată este situată pe terasa superioară a râului Moldova (Planșa I), unde de la prima vedere am putut constata condițiile geografice propice locuirii îndelungate. Această idee ne-a fost întărită de primele rezultate materiale, ce nu au întârziat să apară, chiar din debutul săpăturii, constând în principal din fragmente ceramice.

Principalele obiective ale campaniei arheologice, derulată în punctul *Țarina Veche* (satul Roșiori – comuna Dulcești), au constat în verificarea din punct de vedere stratigrafic a zonei din preajma râului Moldova. În acest scop, am trasat trei secțiuni (notate SI, SII, SIII) într-o latură în care culturile agricole au permis această operațiune, fără a ține cont de faptul că majoritatea materialelor rezultate în urma cercetării de suprafață nu indicau ca obiectiv și acest spațiu. Chiar dacă SI ne-a furnizat puțin material arheologic, motiv pentru care ne-am gândit că s-ar putea să ne aflăm în marginea așezării propriu-zise, totuși ea ne-a confirmat existența unui strat de cultură, fapt pentru care în următorul interval de timp am mai deschis alte două secțiuni, de dimensiuni mai reduse, dar cu rezultate bogate, cantitativ și calitativ, ce au demonstrat apropierea de zona intens locuită și depistată prin intermediul periegezelor. Așadar, am trecut la cercetarea zonei, folosind ca metodă de lucru secțiunile, de dimensiuni diferite, iar acolo unde a fost cazul, în vederea dezvelirii amănunțite a vestigiilor am apelat la casete. Pentru a vă face cunoscute descoperirile campaniei de săpături am ales să le expun pe secțiuni:

SI, de dimensiuni 30m × 1,5m (Planșa II), a fost trasată perpendicular pe buza terasei, cu orientarea ENE 10° – VSV 40°, capătul estic al secțiunii aflându-se la aproape 24m de marginea terasei. Din punct de vedere stratigrafic, situația se prezintă astfel: imediat după nivelul actual de călcare a fost descoperit un strat arheologic din secolele VI–VII, marcat prin fragmentele ceramice de la vasele-borcan, specifice etapei în discuție, bucăți de chirpic ars, cărbune și oase de animale. Deși, din punct de vedere cantitativ, materialul obținut nu este prea consistent, cele câteva complexe închise ne-au oferit posibilitatea să considerăm că zona marginală făcea totuși parte din locuirea acestei perioade. Dintre aceste complexe închise remarcăm prezența, la o adâncime de 0,50m, în profilul nordic al secțiunii, la aproximativ 4,5m de capătul estic, a unei gropi cu conținut ceramic, caracteristic secolelor VI–VII (Gr. 1). La doar 0,70 m spre vest de această groapă, am depistat o locuință adâncită, la doar 0,30m adâncime, notată de noi cu B1, în care se afla un cuptor de piatră distrus, câteva resturi ceramice, urme de arsură și cărbuni. În dreptul B1 s-a identificat o altă groapă (Gr. 2), transformată ulterior în casetă (Cas. 1) de 1,70m × 1m, cu o adâncime finală de 1m care, la fel ca B1, a spart

¹ Către cercetătorul Vasile Ursachi se îndreaptă Mulțumirile mele, pentru încrederea și sfaturile acordate de-a lungul timpului.

nivelul antic și a dezvăluit prezența mai multor fragmente ceramice, printre care buze, funduri și bucăți din corpul vaselor-borcan, specifice secolelor VI–VII. Distanța mică dintre Gr. 2 și B1, precum și materialul identic din cele două obiective face plauzibilă apartenența gropii de locuința menționată.

Al II-lea nivel de cultură prezent în SI a apărut la adâncimea de 0,40–0,60 m și aparține secolelor II–III. Asemenea nivelului anterior, și aici s-au găsit mai multe materiale: fragmente ceramice, lucrute la mână și la roată, oase de animale, pigmentații de chirpic ars. Lipsa consistenței materialului arheologic este compensată de existența unor complexe de locuire: un cuptor de copt pâine, cu o parte din cupolă și vatră foarte bine păstrate, surprins la o adâncime cuprinsă între 0,50–0,80m, peste care s-a suprapus parțial cuptorul din piatră al locuinței – bordei nr. 1, din secolele VI–VII. Din veacurile II–III. datează și locuința adâncită (B2), surprinsă doar parțial în capătul vestic, pe profilul nordic al secțiunii, la o adâncime 0,60–0,70m și care urmează a fi dezvelită integral în campaniile viitoare. Posibil ca același nivel de locuire să aparțină și gropile 3 și 4, surprinse doar stratigrafic, fără a avea material tipic de datare. Adâncimea la care am atins stratul nepurtat al SI a fost de 1m.

În cadrul acestei secțiuni, ca de altfel și-n celelalte două secțiuni, nu a fost surprins stratigrafic un nivel de cultură anterior secolelor II–III, cu toate că s-au identificat numeroase prezențe ceramice din veacurile IV–II, printre care remarcăm și fragmente specifice populației bastarnice.

SII, de dimensiuni 10 m × 1,5 m (Planșa II), menține aceeași orientare, fiind în continuarea SI, deschisă chiar pe buza terasei, la aproximativ 14 m E de prima secțiune. Nici această zonă nu este lucrată agricol, întrucât este expusă prăbușirii. Din cei 10 m ai SII, 8 m sunt deja în pericol de a se deplasa spre valea Moldovei, dovadă argumentată printr-o falie ce traversează șanțul nostru. Ceea ce trebuie remarcat, din punct de vedere arheologic, în cadrul acestei secțiuni, este faptul că se menține aceeași stratigrafie ca și-n cazul secțiunii anterioare. În săpătură au fost surprinse două locuințe adâncite (B1, B2), din secolele VI–VII, fiecare dintre ele cu câte un cuptor de piatră în interior (C1, C2), situate la adâncimea de 0,50m și 0,80m, care urmează a fi cercetate în întregime în campaniile următoare, întrucât timpul nu ne-a permis decât să deschidem două casete (Cas. 1, Cas. 2), de 1,10m × 0,50m și respectiv 1,80m × 0,50m, ambele în profilul sudic al secțiunii, pentru a dezveli parțial cele două cuptoare, dintre care al doilea este vizibil distrus. De altfel, toate cele 3 cuptoare de tip pietrar găsite în primele două secțiuni sunt într-o stare avansată de degradare, însă materialul arheologic descoperit, care include în toate cele trei cazuri fragmente ceramice de la vase-borcan, caracteristice perioadei VI–VII, permit datarea lor.

Nivelul secolelor II–III. este semnalat prin câteva fragmente ceramice, oase de animale și pigmentații de chirpic ars. În capătul vestic al SII, în profilul nordic, a fost surprinsă vatra unui cuptor antic, situată la 1, 25m adâncime, de care ne vom ocupa pe viitor.

SIII, de dimensiuni 10m × 1,5m (Planșa II), a fost amplasată în aceeași zonă neafectată de lucrările agricole, la o distanță de 37m spre S de SII și a respectat orientarea secțiunilor anterioare. Stratigrafic se mențin aceleași nivele de cultură din perioadele amintite, cu deosebirea că ele sunt mai consistente și mai groase, ajungând până la 0, 80m grosime în cazul stratului antic (sec. II–III).

Stratul arheologic din secolele VI–VII este net superior cantitativ, în comparație cu cel din secțiunile anterioare, fapt confirmat de altfel de bogăția materialului ceramic, ale cărui forme sunt cele cunoscute perioadei (vase-borcan).

Remarcabil pentru această secțiune este posibila prezență a unei locuințe adâncite, de tip bordei, din secolele II–III, cu o latură de dimensiuni mari, ce pare să depășească 7m. Potrivit formei, surprinsă în secțiune, se pare că avem de-a face cu un patralter cu colțurile rotunjite. Totuși, campaniile viitoare vor confirma sau infirma existența acestui bordei, prin surprinderea laturilor sale. Adâncimea lui atinge 1,75m. În porțiunea cercetată, s-a descoperit un interesant material arheologic (o parte din el fiind reconstituit – Planșa III), important din punct de vedere cantitativ și calitativ: ceramică lucrată la mână (fragmente de cățui, căni, cănițe, torți, buze simple și bucăți de vase-borcan cu decor alveolat pe corp, fig. 3, 7), ceramică lucrată la roată (bucăți de la fructiere, străchini, căni, vase-borcan, fig. 19), ceramică de import (gâturi și torți de amfore romane, fig. 14, 15), precum și diverse alte obiecte întregi sau fragmentare (strecurători, fusaiole – fig. 11, 12; cuțite – fig. 16, 17; chirpic ars, cenușă, cărbuni, oase, printre care și o patină de os). În anii următori vom avea în vedere dezvelirea completă a acestui posibil bordei, pentru a reuși să conturăm o imagine clară asupra conținutului său.

În urma campaniei de săpături arheologice de la Roșiori-Dulcești, din anul 2004, a rezultat un material arheologic relativ bogat, cantitativ și calitativ, îndeosebi din ultimele două secțiuni, care ne-a permis să restaurăm o parte din el, cu sprijinul colegilor de la laboratorul muzeului nostru². Întrucât este vorba de prima campanie de cercetare a zonei, iar materialul descoperit și restaurat este redus numeric, fiind specific perioadei în cauză, am optat pentru o prezentare în linii generale, fără a recurge pentru moment la o împărțire pe criterii bine definite (ceramică-tipologie, metal-unelte etc.). Dintre obiectele restaurate–conservate (Planșa III), se numără câteva de factură locală, de uz casnic, dar și meșteșugăresc, lucrate la mână sau la roată, din piatră și din metal:

– *cățuie*, de formă tronconică, buza dreaptă, ușor rotunjită, prevăzută cu o toartă care pleacă de sub buză până la fundul plat al recipientului, fiind lucrată la mână din pastă grosieră, cu microprundișuri în compoziție, arsă neuniform, de culoare brun-cărămizie, de dimensiuni mici, cu diametrul gurii de 5 cm și înălțimea de 3 cm, refăcută în zona gurii (fig. 10);

– *căniță*, cu profil drept, fundul plat, iar buza ușor rotunjită spre interior, lucrată la mână din pastă grosieră cu multe pietricele în compoziție, având atât în interior cât și-n exterior un aspect zgrunțuros, arsă neuniform, de culoare brun-cărămizie, cu diametrul gurii de 4 cm și înălțimea de 6 cm, fiindu-i restaurată doar toarta (fig. 5);

– *strecurătoare*, de mărime mijlocie, lucrată la roată, din pastă grosieră cu urme vegetale în compoziție, având buza dreaptă, ușor rotunjită în interior, fundul plat prevăzută cu perforații, iar pereții sunt dotați cu două găuri de prindere; recipientul de culoare brun-cărămizie are înălțimea de 4,5 cm, iar diametrul gurii de 9 cm, fiind reîntregit pe jumătate (fig. 6);

– *fructieră*, cu buza îndoită orizontal, dar care în interior se termină drept, umărul este ușor rotunjit, cupa adâncă de formă conică, lucrată la roată din pastă fină, de culoare cenușie, cu diametrul gurii de 24, 50 cm și înălțimea de 13 cm, căreia îi lipsește piciorul, fiind refăcută în zona fundului (fig. 4);

– *fusaiolă*, de formă bitronconică, alungită, lucrată la mână, din pastă fină, de culoare cărămizie, perforată transversal, cu diametrul de 5 cm și înălțimea de 2,8 cm; obiectul utilizat la torsul firelor, a fost refăcut pe jumătate (fig. 12);

– *fusaiolă*, de formă plată, lucrată la mână, din pastă cu resturi vegetale, de culoare brun-cărămizie, perforată transversal, cu diametrul de 3 cm și înălțimea de 2,5 cm, servea la torsul firelor; piesa a fost găsită întregă, fiind doar curățată și conservată (fig. 11);

– *piatră de ascuțit*, de formă alungită și lătită, de dimensiuni mici, cu lungimea de 7,3 cm și lățimea de 1,2 cm, de culoare neagră; folosită la ascuțirea diverselor unelte (fig. 20);

– *verigă din fier*, de formă rotundă, cu diametrul de 3 cm (fig. 18);

– *cuțit din fier*, de lungime 11,8 cm și lățime 2 cm, căruia îi lipsește mânerul (fig. 16);

– *cuțit din fier*, de lungime 8 cm și lățime 1,4 cm, fără mâner (fig. 17);

– *cuțit din fier*, de lungime 7 cm și lățime 2 cm, slab conservat;

– *bucată de fier*, de lungime 4,5 cm și lățime 1,5 cm, care este posibil să fie un rest de la materia primă a unui alt cuțit;

Materialul arheologic descoperit și descris s-a păstrat în condiții bune, fiind în mare parte bine conservat în strat, fapt care a favorizat restaurarea. Se observă în cazul ceramicii preponderența prelucrării ei la mână, în detrimentul celei la roată. Caracteristicile pieselor (compoziția pastei, modul de prelucrare, arderea, formele, etc.), precum și analogiile cu inventarul din cetăți aparținând dacilor liberi, de la Zargidava³, Tamasiidava⁴, Piroboridava⁵ indică datarea materialului restaurat, de la Roșiori-Dulcești, în secolele II–III, cu excepția căniței (fig. 5), care este mai veche, din secole IV–II î. Hr., alături de care s-au mai descoperit fragmente de buze, torți, din aceeași perioadă (fig. 2, 8). De asemenea, aceeași situație o constatăm și în cazul materialului din secolele VI–VII d. Hr., îndeosebi fragmente de buze ornamentate cu alveole, funduri groase și bucăți de la

² Datorez, de asemenea, mulțumiri colegilor Lăcrămioara Băcăoanu, Otilia Mircea, Gabriela Lupu, Mariana Aiftincăi și Dan Spătariu, pentru sprijinul acordat la prelucrarea și desenarea materialului arheologic.

³ Vasile Ursachi, *Zargidava. Cetatea dacică de la Brad*, București, 1995, p. 127–128 (pl. 11, 12), p. 134–135 (pl. 31–37, 229), p. 156 (pl. 59, 256), p. 161–164 (pl. 72, 266), p. 183–184 (pl. 113).

⁴ Viorel Căpitanu, Vasile Ursachi, *O nouă cetățuie dacică pe valea Siretului*, în *Carpica*, 2, 1962, p. 93–130, fig. 10, 17, 30.

⁵ Radu Vulpe, Silvia Teodor, *Piroboridava. Așezarea geto-dacică de la Poiana*, București, 2003, p. 49 (fig. 63, 64), p. 73 (fig. 171), p. 75 (fig. 187), p. 79–80 (fig. 210, 226).

vasele–borcan, din care nu s-a putut reface nimic (fig. 1, 9), dar pentru care am găsit analogii în așezările cercetate la Davideni⁶, Izvoare-Bahna⁷ (jud. Bacău), Dodești⁸ (jud. Vaslui), etc.

Așa cum aminteam în debutul acestui articol, nu s-a surprins stratigrafic un strat de cultură din veacurile IV–II, însă materialul specific acestei perioade nu lipsește (fig. 2, 5, 8, 13), iar ceea ce surprinde este cantitatea considerabilă a fragmentelor de factură bastarnică, îndeosebi torți de vase, de culoare neagră, cu luciu, care din păcate nu ne-au permis întregirea vreunui recipient (fig. 13). În speranța că pe viitor vor mai apărea și alte urme ale populației bastarne în așezarea dacilor liberi, de pe terasa superioară a Moldovei, rămânem rezervați în formularea unei ipoteze, fără a ști dacă este vorba de o coabitare sau doar de schimburi comerciale.

*

Dacă analizăm componența inventarului așezării de la Roșiori-Dulcești, putem observa că posesorii lui puneau accent mai mare pe ceramica lucrată la mână, de uz intern și mai puțin pe cea lucrată la roată. Prezența fusaiolilor indică una dintre ocupațiile locuitorilor și anume țesutul. Se pare că, în ciuda statutului lor de daci liberi, nu au rămas izolați, ci dimpotrivă au acceptat schimburile comerciale cu restul spațiului dacic, aflat sub dominația romană, fapt argumentat de prezența mai multor fragmente de amfore romane, de regulă găhuri și torți, caracteristice prin pasta nisipoasă, ușor aspră, de culoare albicioasă (fig. 14, 15).

În urma trasării celor trei secțiuni din așezarea de pe malul Moldovei, s-au găsit trei vetre de cuptor (câte una în fiecare secțiune), o locuință adâncită (B2–SI), un posibil bordei de dimensiuni mari (B1–SIII), cu un bogat material arheologic și două gropi, însă fără inventar, dar surprinse stratigrafic (Gr. 3, 4 – SI), datate în intervalul secolelor II–III, iar pentru veacurile VI–VII dispunem de trei bordeie cu câte un cuptor de tip pietrar în interiorul lor (B1–SI; B1, B2–SII) și două gropi (Gr. 1, 2 – SI). De asemenea, a rezultat un material divers, notabil cantitativ și calitativ, descris mai sus, la care putem adăuga și marea masă a fragmentelor ceramice ce nu au putut fi întregite, dar care au contribuit semnificativ la stabilirea cronologică a așezării.

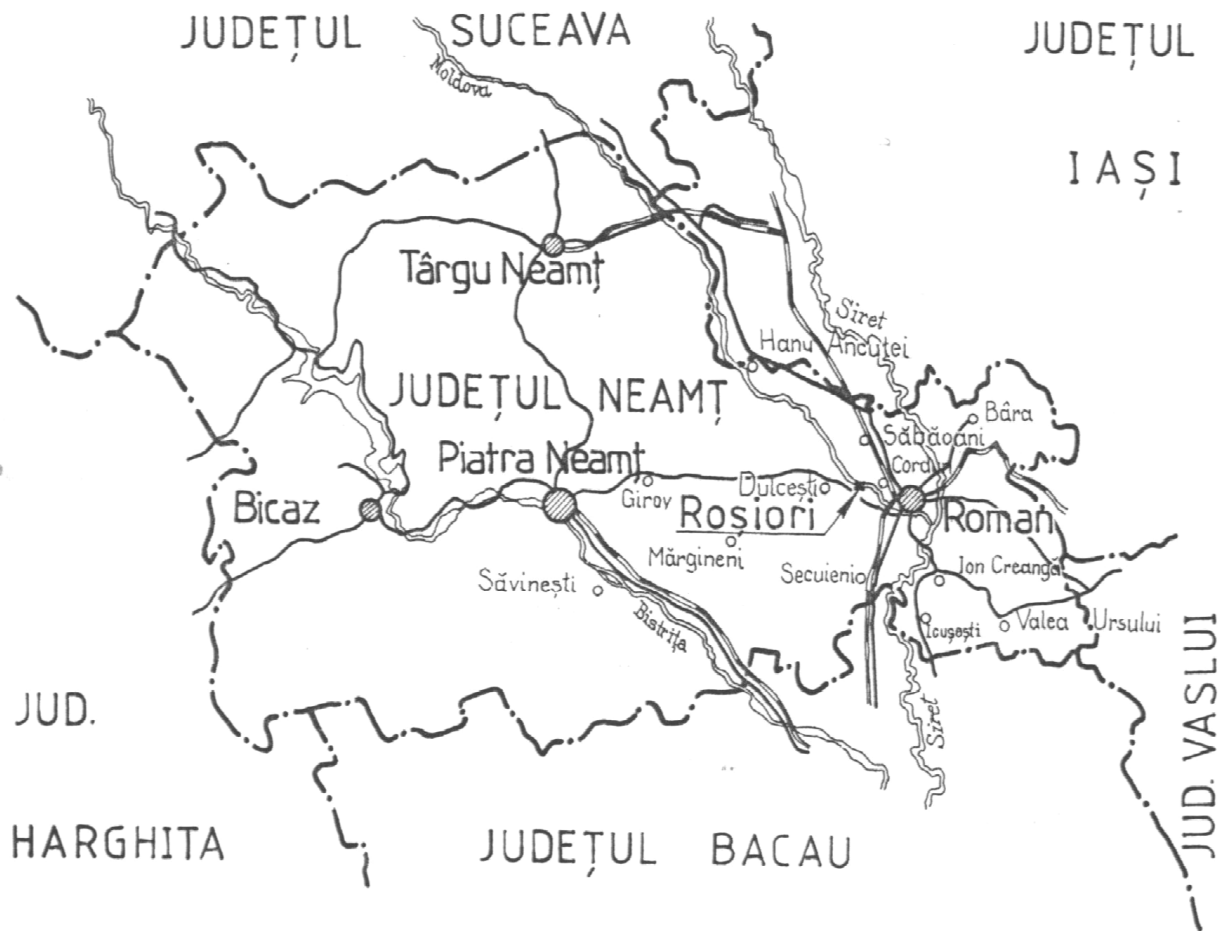
La final putem constata, pe baza acestui material arheologic, că avem de-a face, în zona Roșiorilor, cu o locuire intensă, pentru secolele II–III și VI–VII, dar și cu prezențe notabile din veacurile IV–II î. Hr., dintre care remarcabile sunt cele specifice bastarnilor. Legat de situația stratigrafică, am observat că grosimea straturilor de cultură materială a crescut pe măsură ce înaintam de la o secțiune la alta, astfel, dacă inițial în SI am detectat o cantitate redusă de ceramică, care ne-a dus cu gândul că ne aflăm în marginea așezării, în celelalte două secțiuni am înregistrat o explozie a materialului arheologic care ne-a sugerat posibilă prezență în zona intens locuită pentru secolele amintite.

Pe viitor, sperăm că aceste ipoteze să fie confirmate de argumentele noilor cercetări. Dacă pentru moment nu știm prea multe informații despre cei din așezarea de la Roșiori – Dulcești, cum trăiau ei, cu ce se ocupau, unde aveau necropola și, mai ales, în ce mod s-a sfârșit locuirea din secolele II–III, un fapt este cert, relevant pentru noi, că rezultatele campaniei arheologice au demonstrat continuitatea de locuire în zona situată pe terasa superioară a Moldovei, prin stabilirea populației străvechi românești, din secolele VI–VII, peste o cultură mai veche, de origine dacică.

⁶ Ioan Mitrea, *Comunități sătești la est de Carpați în epoca migrațiilor. Așezarea de la Davideni din secolele V–VIII*, Piatra-Neamț, 2001, p. 167–169, fig. 83/5, 91/19, 93/15, 123/10, 132/16.

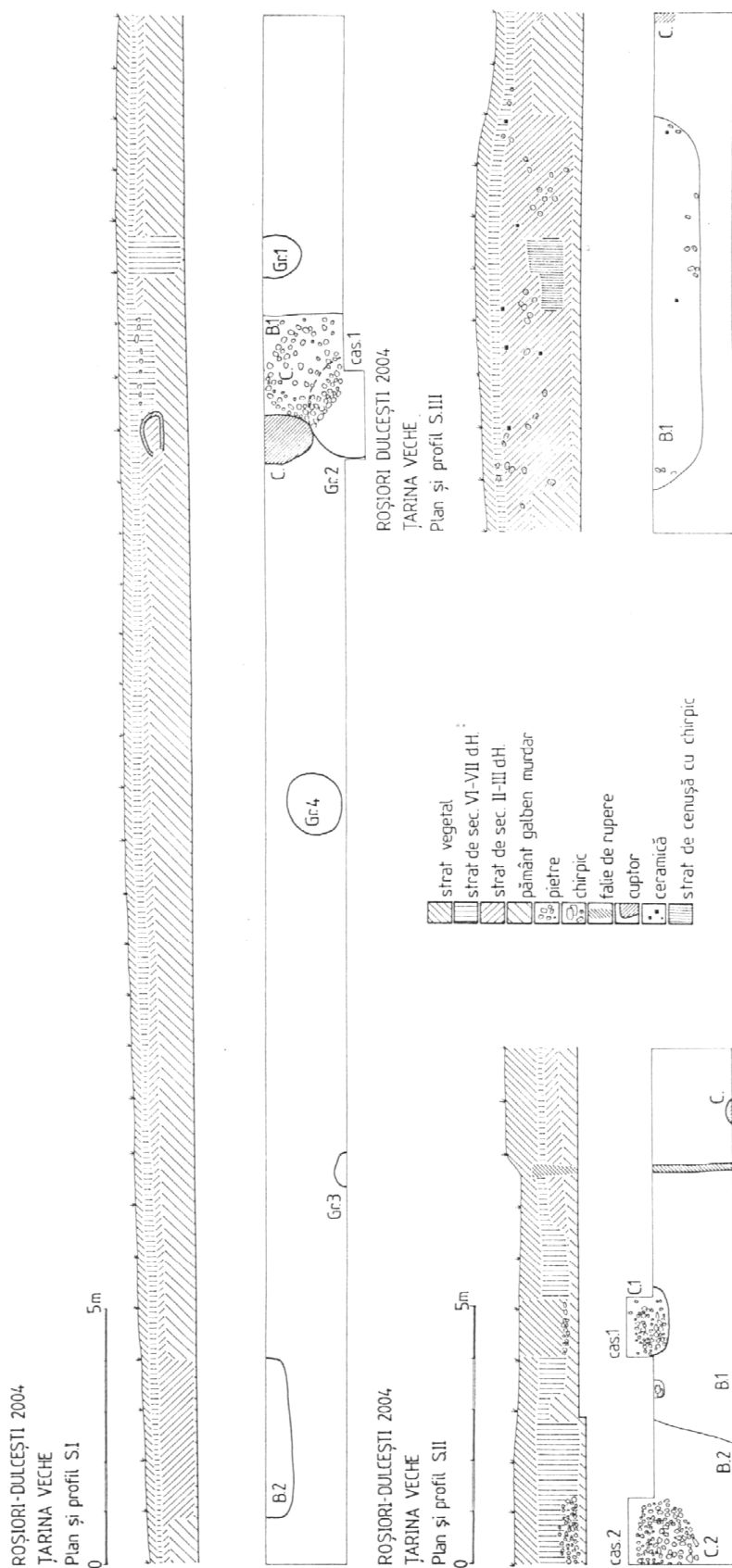
⁷ Idem, *Așezarea din secolele VI–IX de la Izvoare-Bahna. Realități arheologice și concluzii istorice*, Piatra-Neamț, 1998, p. 31 (fig. 22/1), p. 33–34 (fig. 21/4, 6; 22/2), p. 37 (fig. 23/4).

⁸ Dan Gh. Teodor, *Continuitatea populației autohtone la est de Carpați. Așezările din secolele VI–XI e.n. de la Dodești-Vaslui*, Iași, 1984, p. 32 (fig. 6), p. 35 (fig. 1–4), p. 36, 41, 45 (fig. 13/1, 2; 16/2, 6; 17/4; 18/1).

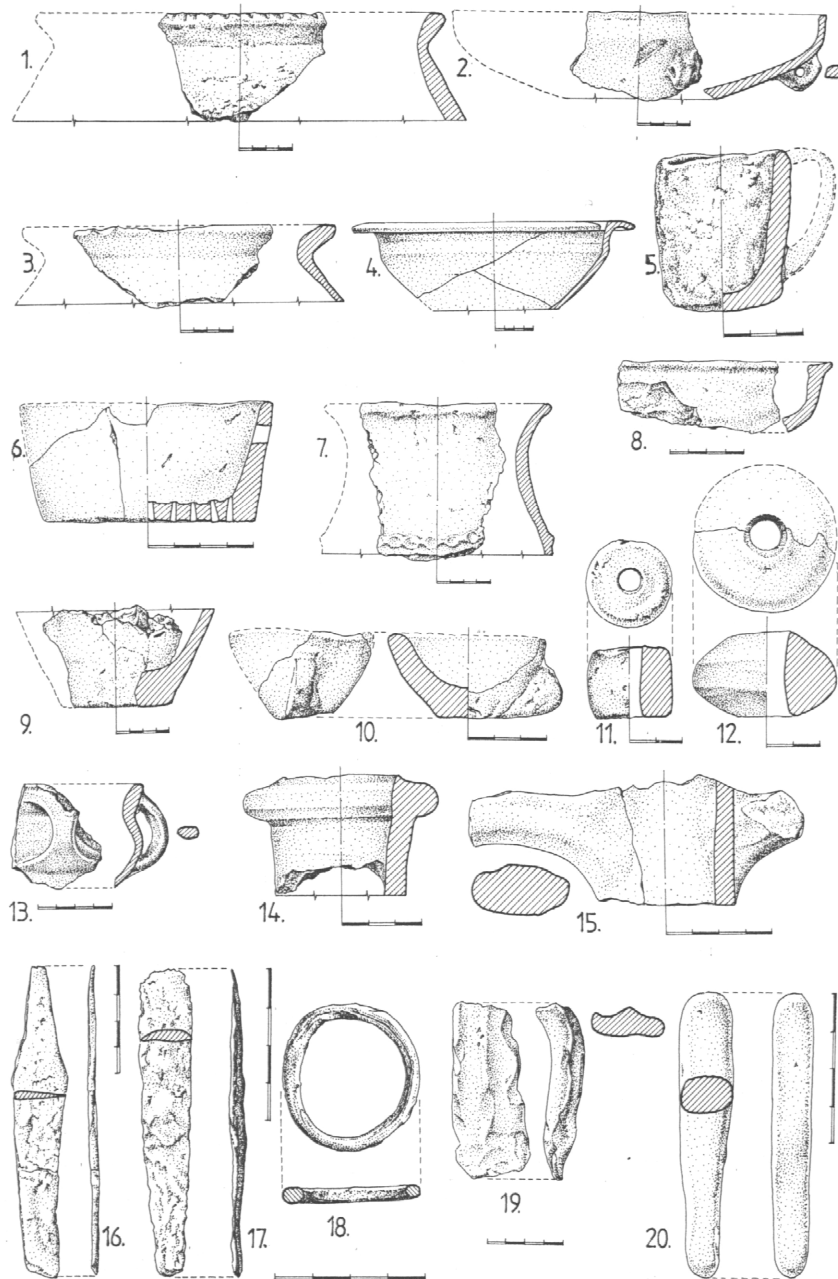

	limită de județ
	șosea
	cale ferată
	oraș
	comună
	râu
	amplasarea sitului arheologic de la Roșiori, punctul „Țarina Veche”

Plansa I. harta județului Neamț. Amplasarea sitului arheologic de la Roșiori-Dulcești.

Planșa II. Planul și profilul secțiunilor (SI, SII, SIII) din așezarea de la Roșiori -Dulcești.

Planșa III. Fragmentele și obiectele restaurate – conservate din așezarea de la Roșiori-Dulcești.

1. Buză vas-borcan cu decor alveolat – secolele VI–VII (fragm), din strat arheologic; 2. buză platou – secolele IV – II (fragm), din strat arheologic; 3. buză vas-borcan – secolele II–III (fragm), din bordeiul B1–SIII; 4. fructieră – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 5. căniță – secolele IV–II, din strat arheologic; 6. strecurătoare – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 7. buză vas-borcan cu decor alveolat – secolele II–III (fragm), din bordeiul B1–SIII; 8. buză platou – secolele IV–II (fragm), din strat arheologic; 9. fund vas-borcan – secolele VI–VII (fragm), din strat arheologic; 10. căuție dacică – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 11. fusaiolă – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 12. fusaiolă – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 13. toartă vas bastarnic – secolele IV–II, din strat arheologic; 14. gât de amforă romană – secolele II–III (fragm), din bordeiul B1–SIII; 15. torți de amforă romană – secolele II–III (fragm), din bordeiul B1–SIII; 16. cuțit din fier – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 17. cuțit din fier – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 18. verigă – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII; 19. toartă cană – secolele II–III (fragm), din bordeiul B1–SIII; 20. piatră de ascuțit – secolele II–III, din bordeiul B1–SIII.

LES PREMIÈRS RÉSULTATS DE LA FOUILLE ARCHÉOLOGIQUE DE ROȘIORI-DULCEȘTI (2004)

RÉSUMÉ

L'établissement de Roșiori-Dulcești (dép. de Neamț) est situé sur la terrasse supérieure du rivièrè Moldova et embrasse les deux niveaux de la culture, datant du IIe–IIIe et VIe–VIIe siècles. Dans l'année 2004, on a tracé trois sections (SI, SII, SIII) dans la région précisée. Les résultats de la fouille constituent un matériel archéologique important du point de vue quantitatif et qualitatif.

Pendant la fouille on a découvert trois foyers de fours antiques, une maison creusée (B2 – SI), une large hutte (B1–SIII) et deux fosses (Gr. 3, 4–SI), qui datent depuis les IIe et IIIe siècles ap. J.Ch; les trois fours en pierre – dans B1–SI, B1; B2–SII et deux fosses (Gr. 1, 2–SI) sont datés pour les VIe–VIIe siècles ap. J.Ch.

L'analyse du type d'habitation, de l'inventaire découvert, les caractéristiques de la ceramique, les analogies avec quelques fragments ceramiques provenant des cités géto-daces découverts à Brad, Răcătău (dép. de Bacău), Poiana (dép. de Galați), aussi les similitudes avec les inventaires des sites de Davideni, Izvoare – Bahna (dép. de Bacău) et Dodești (dép. de Vaslui) indiquent la datation des matérielles archéologiques de Roșiori – Dulcești pour les siècles IIe–IIIe et VIe–VIIe siècles ap. J. Ch. Très intéressants sont les fragments ceramiques d'origine bastarnique et géto-dace (IVe–IIe siècles av. J. Ch.), qui ont été découverts, même si il n'y a pas un niveau stratigraphique, pour cette époque.

LÉGENDE DES FIGURES

Planche I: La carte du dép. de Neamț – la position l'établissement archéologique de Roșiori–Dulcești;

Planche II: le plan et le profil des sections (SI, SII, SIII), dans l'établissement de Roșiori–Dulcești;

Planche III: fragments et objets restaurés–conservés dans l'établissement de Roșiori–Dulcești:

1. lèvre vase avec décor alvéole – VIe–VIIe siècles (fragm), dans la couche archéologique;
2. lèvre plateau – IVe–IIe siècles av. J.Ch. (fragm), dans la couche archéologique;
3. lèvre vase – IIe–IIIe siècles ap. J.Ch. (fragm), dans la hutte (B1–SIII);
4. vase à fruit – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
5. cruchon – IVe–IIe siècles av. J.Ch.; dans la couche archéologique;
6. passoire – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
7. lèvre vase avec décor alvéole – IIe–IIIe siècles (fragm), dans la hutte (B1–SIII);
8. lèvre plateau – IVe–IIe siècles av. J.Ch. (fragm), dans la couche archéologique;
9. base de récipient – VIe–VIIe siècles (fragm), dans la couche archéologique;
10. tasse dace – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
11. fusațole – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
12. fusațole – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
13. anse de vase bastarnique – IVe–IIe siècles av. Ch, dans la couche archéologique;
14. col d'amphore romaine– IIe–IIIe siècles (fragm), dans la hutte (B1–SIII);
15. anses d'amphore romaine – IIe–IIIe siècles (fragm), dans la hutte (B1–SIII);
16. couteaux en fer – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
17. couteaux en fer – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
18. anneau – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
19. anse de pot – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);
20. queux en pierre – IIe–IIIe siècles, dans la hutte (B1–SIII);